

ELŐFIZETÉSI ÁR

Egyes évre 6 frt.
Fél évre 3 frt.
Negyed évre 1.500 kr.
Egyes szám ára: 15 krajczár.

Kiadásai csupán a kiadóhivatalnál lehet
B.-Gyarmaton.

Kiadásai pénz, reklamációk és hí-
radások a kiadóhoz intézendők.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HÍRADÓ.

Politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

A lap szerkesztése s a nyilatkozat
vételéhez szükséges költségek s szer-
kesztői díjak különben.

Hirdetési díja: öt hasábon petitor
5 kr. — Nagyobb és többzetű hirdet-
ések jutányosan csökkenthetők.

Bélyeg minden beiktatásnál 30 kr.

Felírtár garancia ára 30 kr.

B.-Gyarmat, okt. 21-én.

Az orosz zsarnok politika, roppant módon felült Bulgáriában. Kaulbars viaszment rubeljeivel Pétervárra. Nagy tanulság ez szláv-jainknak, illetve azon pansláv agitátoroknak, kik a szláv népet még folyvást bolondítják. Az a szerencse, hogy a szláv nép józan nagy többsége nem hallgat az agitátorok vötkös üzeneteire. De hát miért is kiabálnak olyan nagyon azok a pansláv lapok, mikor a szláv nemzeteknek sem érzelmeit sem nézeteit nem képviselik? Mutassanak nekünk szláv nemzetet, mely orosz kancsuka alá vágyik. Csak addig eszenkednek szent Oroszországhoz, míg azt hiszik, hogy az szabadságukat akarja, de amint arról győződnek meg, hogy a szláv nemzetek szabadságánál az oroszok kisebb gondja is nagyobb, hanem saját igás szekerébe akarja őket befogni és kiizzasztani belőlük a rúbelt, amint rájuk költött, hát nem az orosz nemzetbe, hanem az orosz igába való beolvadástól minden szláv nemzet irtózni fog. Miután pedig a bolgár állapotok félremagyarázhatatlan bizonyítékát szolgáltatott annak, hogy az orosz a nemzetek felszabadításának ügye alatt csak hatalmát terjeszteni, és rabszolgáinak számát szaporítani igyekszik, hát amely szláv nemzetnek a szeme még most sem nyílt föl, azt csak a bérencz hírlapírók seregének köszönheti.

Ember nem követhet el nagyobb árulást nemzete és hazája ellen, mintha nemzetét és hazáját az orosz nagykereskedőnek, mely az összes szláv népeket saját aklába igyekszik terelni, kezére játszik. Hiszen amit most az orosz a szláv nemzetekkel elkövet, az egy valószínűség vásár.

A zaj, mely annak idején Battenberg Sándor ellen a pansláv lapokban felhangzott, a féle hajcsár zaj volt, mint mikor valamely mászárköszagot érő gulya a mészáros aklából kitör. Es nosza rajta talpon van az egész hajcsár sereg, és patlog a karikás meg az ostor. Az a nemzeteket gulyáknak nevező fürmedezés mely az orosz előtt leborulni nem akaró minden szlávra halált kiált, oly rettentőn magán viseli a szegődött bérért ordító hajcsár típuszt, hogy azt az önálló és szabad véleménypyel összetöveszteni nem lehet. Mi legalább kik szabad véleményhez vagyunk szokva, nem képzelhetünk magunknak írni tudó embert, ki az orosz, a szláv nemzetek szabadságjának meggyőződéséből vallaná. Az olyan buta ember, kinek efféle meggyőződése lehet, az csak bögni tudhat de írni nem. Éppen azért az a nagy énekelés, melyet most a szláv sajtó, az orosz rubelekben markolásza elkövet, nagyon hasonlít a „Cornevilli harangok”-ban a Gáspár apó énekéhez, de mikor majd a számadás harangja fejük felett megkondul, akkor fog megzavarodni az ő eszük.

Nem szólnak azok a közvélemény hatalmával, akik azt hiszik, hogy az orosz hatalmak Bulgáriában most viselt dolgai az orosz prestige emelésére szolgálnak. Az orosz erőszak felismerésének igaz, de hogy azt a reményt és rokonszenvet, melylyel eddig a szláv fajok az orosz szabadság képén csüggték, nagyon lefogja szállítani, kétségtelen. Az a fellépés, melyet az orosz önkény a bolgár nemzet érzelmeivel szemben elkövetett, lehetetlen, hogy józanítólagon ne hasson mind azon rövidlátókra, kik eddig a szabadság orosz politika köpönyege alól kilógó lábukat nem voltak képesek felismerni. Az a fel sem vevés, melyet egy egész

nemzet lelkeletével szemben tanusított a császár, nagyon de nagyon nagy iskola volt és ez a láthatatlan kéz fogja megverni, ezen, csak az erőszakot respektáló Goliáthot, a mely láthatatlan kezét a fegyverek hatalmával ellensúlyozni nem lehet.

Az orosz politika nagyobb tört. vonást most a szláv fajok lelkeletében, mint vonást tényleg Szabasztopolnál vagy Szt-Stefanónál ellenségeivel szemben, mert a szláv népek akkor a szabadságot látták benne, míg most a tehetetlen zsarnokot látják, ki egy pillanatban megfodkezve magáról, annyira feltátozza mosolygó száját, hogy minden szláv felismerheti most már benne a szörnyeteger.

A honti ünnepélyek.

Hontmegye közönsége október 18-án főnyes ünnepélyt rendezett báró Majthényi László főispán úr ó nagyméltóságának, mint az ipolygaramvölgyi vasut tervezőjének és megalkotójának tiszteletére; egyuttal pedig nagyszemélytűntetést a megyei ellenzékek azon, lapunk által is elítélt actiója ellen, melylyel a kérdéses vasut megnyitása alkalmából tervezett ovációt tervszerűleg meghiusította.

Az ünnepély méltó volt az ünnepelt főispán személyéhez és magas állásához; a tünemény pedig méltó Hontmegye intelligenciájához.

Különbben a lefolyt ünnepélyekről, melyeknek programját lapunk legutóbbi számában közöltük, ezeket írja küldött tudósítónk:

Ha valami idegen október 18-án reggel végig hajt tatott az ipolygaramvölgyi országuton, rendkívüli feltűnéssel töltött előtte a temérdek díszes fogat, ünnepi ruhába öltözött arisztokrácia, diadalok, zászlókkal díszített házak, lovas haderők, — melyekkel lépten — nyomon találkozott; bennük meg nem lepelt minden, tudtak, hogy Hontmegye nagyszemélyi ünnepélyeként minden szerető főispánja, báró Majthényi László úr ó nagyméltóságának tiszteletére.

TÁRCZA.

Összevétel

Lebűlt a fa hervadt lombja,
Bucsanak a madarak;
Elrepülnek messze-messze
Ős fákba itt marad,
Idő lép a virágokat,
Lehanyatlak fejeik,
Ős eső hull a földre,
Még az ég is könyezik.

Haldoklik a szép természet,
Olyan lassan csöndesen,
Úgy szeretne újra élni,
Haltai nincs még kedve sem;
Mind hantalan éhajtása,
Nincsen benne sincs erő,
Végül éhajt a szépség lelkéből,
Lassan szélre szorítód.

F. M. M.

A multak csillagai

(Rajzol a művészet történetéből)

Éjbe hulltak ok, a multak ragyogó csillagai! Az idő, e fáradatlan vándor messze bagyá őket. Megvámlálhatatlan alágördült függöny takarja az om-ladozó sírokat, melyekből a bűvös fény örök szikrákat
vo; a jövő nemzedék tévotag léptei elé, mintegy világító, vezető meteor! Az örök emléket szent talizmánként őrző emlékezet vissza szólít a multba, hogy a lehullott csillagok fényéből egy parányt magához vegyen, a mely bszáltsa, hátorítva

A szelemi herosok teste rég elporlódot. Kiszórták már a koponyát, a melyben egykor a világot megrázó eszmék születtek. . . . Nincs már semmi a bent alatt, csak a szellem örökösödik mindig éhen, örökké virrasztva . . .

Borogó lelkem a fényes yomon visszazsál a multba, hogy meglopja a ragyogó tárházat, s elhozza a jelen terére őt, kiért a fényvilág rajongott, s a ki egy másik csillag lehullását okozá . . .

A XIX-ik század első negyedében spanyol szülők-től született a nagy művész: Gracia Felicita Maria

Atyja a császárné színházában első tenor énekes volt, ki a legtöbb babért a „Titkos házasság”-ban nyerte. Mint hírneves művészi pályára készítette elő. Gracia nagy buzgalommal kezdte meg és fejezte be a nevelés munkáját, de az is hozzá áldásos gyümölcseit.

Marietta első szereplését Nápolyba kezdte meg honnan nemokára az egész család New Yorkba ment, hol már kezdett feltűnést kelteni játékaival. Itt történt, hogy apja parancsa folytán, egy koros, de gazdag francia kereskedő neje lön, s lelépett a világot jelentő deszkákról. Ez azonban nem soká tartott, mivel Malibrán (Mária férje) a sors csapásai folytán elveszté minden vagyonát, s így lett Mária újból, s élete folyamán át Thalia papnőjévé.

Dicsősége ezután nem fokozatosan, de rohamosan emelkedett, s midőn dicsőségének sonythján állott, azt hiszitek, hogy boldog volt? . . .

Ó, kinek utjában virág nyílt, kinek neve bafutotta a féltéket, ki az istennők kegyeikkel árasztának el, — boldogtalan volt. Hogy mi volt fájdalomnak oka, a legtöbbben azon meggyőződésben voltak, hogy szerelmi bánat kintosa.

Találós a reá mondott szép hasonlat, hogy a mosoly ajakán épen olyan, mint a virág Veruv tetején. Amíg lelkében a vad fájdalom tombolt, addig ő vidám volt, mosolygott, nevetett. Ugyan ki ne hitte volna boldognak? . . .

Legnagyobb diadalait Olaszországban vívta, hol egyszeri fellépéért 4000 frankkal honoráltatott.

Az életben egyszerű és nagyon kedves volt, szívesen vetélytársai is szerették. Az öreg Lafayette sokszor mondá neki: „Maria! vous serez certainement ma dernière passion!”

Férje Malibrán nemokára meghalt. És habár Bellini, a hírneves szemeszerző lángolóan szerette is a művésznőt, mégis Beriothos a híres begédt virtuozusnak ment nőül, s a gyönyörű szerelmi lánci szövetségadásának titka a szereplők halálával sirba szállt.

Bellini.

Ki volt ő? Ki ne ismeré azt a gyönyörű szemeszerzőt, a Normát? Tele van ez szerelemmel, minden szava a szív titkos hurjaia szalad végig. Szerelmes lelkének mélyéből vette e darabot, belelehelve összes érzelmet, hát eszde a, hogy őt, ki oly végtelenül, örjögő szenvedélylyel tudott szeretni, — szerelmi bánat ütö meg? . . .

Bellini! E nagy név fölött, hányasor felszokog az emlékezet bús tündere . . . Ott ragyog fest a magában, a művészet égbeoltján az a gyönyörű bolygó csillag, színtelensül nyomonban annak a másinak, Mariának, aki kegyetlen volt hozzá, nem cagedé, hogy a költő-király csókja égjen ajakán.

Ugyan mi történt, ha egykor e két isteni szikra egy lánggá olvadt volna össze . . . ? ha e két költői lélek egymással valaha egyesül . . . ? Mária talán őt költővé; lehelt titkos várazt művébe; ő volt, ki a fenséges lélek legtöbbet idést; s ő volt, aki szívét meztagnadta tőle . . .

Lelke elkeseredett, beteg lett. Fájó szívű magányba hajtá és megírta azt a másik fenséges darabot, a: „Paritások” at. Ebben aztán kibelelte halhatatlan lelkei porhárványból.

Párisban adták e darabot, a közönség viharos taps között lelkesülten hívta a szerzőt, s midőn a szíj csillapult, a rendező, jött a lámpák elé, s sokszor mondá:

Mai számunkhoz föl iv melleidet van csatolva.

Dacára a ködös ési reggelnek, már 8 óra előtt mozgásban volt egész Hontvármegye, gyöngéd nők, elhagyott öreg urak, gazdagok, a kik lemondtak a kő nyelétről és egyszerű földmivessé, kik otthagyták az ékét, egyenlően érdekelve látszottak lenni, senki sem akart otthon maradni, mindenki látni kívánta az ünnepelt főispánt, mindenki részese akart lenni az ünnepélynek.

Egy négyes fogattal indult ki az ünnepélyekre meghívott főispáni pár létszere kastélyából, az uton azonban mind egyre többen sorakoztak a menethez, mely csakhamar a díszfogatoknak íposas sorává nőtte ki magát.

Csupán Balogon, a hol a főispáni pár első üdvözlése történt. 28 fogatot és nagyszámú tisztelgő közönséget láttunk, és innét folytatódott, uton-utófélen várakoztak a fogatok és emberek, hogy a menethez csatlakozzanak; mi csak futó pillantással láthattuk mind ezt, mert mellettünk Hont felé, hogy az ott tervezett nagyszórú fogadtatásnál jelen lehessünk.

Hidvégtől kezdve a hol a csoportosulás második pontja volt és a hol Lipták Nándor úr, kir. törvényszéki bíró és helybeli birtokos az egész községi lakosság élén, megható beszéddel üdvözlötte ő nagyméltóságait, minden község diadalkaput állított az ünnep emelésére; egyszerű de megható jeleit a nap bódolatának, bár a drégl palánki és honti diadalkapuk oly izléssel voltak kiállítva, hogy méltó helyet foglalhattak volna fővárosi ünnepélyen is.

Hontra 11 óra előtt érkezünk; az egész falu talpon volt, az udvarok megteltek a fogatokkal, és ezen kívül csupán a falu alatti téren több mint száz díszfogat állott; ünnepi ruhába öltözött nép az utcán, udvaron, ajtóknál, ablakokban, — a legélénkebb színes forgás mindenütt.

A falu előtti téren állott az egyik diadalkapu és ezen belül, az iskola irányában a második; körülréte kintállyal, 1000 et meghaladó ember tömeg, a megye elsőkeléből, bauerátorokból és a föld népéből, vegyesen; s ha valakit egyáltalán érdekelt, sokkal rövidebben lehetne felsorolni a jelen nem levőket, sem mint csak nagyjából is feljegyezni, a kiket láttunk; nem csak minden bontmegyei ismerőseinkkel találkoztunk, hanem igen sokan voltak a szomszédos Nógrád, Bars és Esztergom megyéből is.

Ngos Simonyi Dező esperes-plébános kanonok úr egyházi díszben, — palliummal — jelent meg; a világiak közül pedig igen sokan díszmagyart öltöztek, s a kiüntetettek rendjeleikkel díszítették fel magukat. Különösen feltűntek Schön Alajos kir. főmérnök, Podhorszky György kir. tanácsos, Sántha Ignác kir. törvényszéki bíró, Pongrács Lajos kir. kamarás, alispán, Luka Pál megyei főjegyző, Lestyánszky Sándor főjegyző, Zmeskall Kálmán árvaszéki elnök és Liposai Soma ügyvéd urak gyönyörű díszmagyar ruhái.

Szemeink azonban különösen egy fiatal emberen akadtak meg, a ki vezérserepet látszott viselni; rá ismertünk nemcsak megatartásáról, meggyerő modoráról, — Horváth Béla volt, a központnak mindenki által nagyrabecsült, járása által pedig báványozott szolgabírája.

Fekete díszmagyarba volt öltözve; csak egy értékes boglár kalpagján, valószínűleg ősektől származó ereklyéje a szentgyörgyi Horváth családnak, egy pár díszes öltögrán csatt és láncz mentéjén tanuskodott róla, hogy ünnepi alkalomra van kikészítve.

Mint a "Nógrádi Lapok" tudósítóját, kiváló előző-kenységgel fogadták, készséggel jelelvén ki számunkra alkalmas helyet, a hol mindent láthattunk és hallhattunk.

11 órakor ült fel a falu alatt a földmivessékből alakult lovas banderium, utánuk 8 urlovag, csikós jelműben, zászlókkal; ezeket követte a főispáni pár négyes fogata, kísérve nem kevesebb mint 62 díszfogat által.

Harsány éljen üdvözlötte a megérkezett főispánt, harszáson visszhangoztatva a dréglai ormok által; a zászlók tisztelegve meghajlottak, és a közönség sorakozott, utat nyitva a főispáni fogat előtt.

Ünnepélyes csend következett be, hallottuk még a suttogásokat is. Más körülmények között természetesen minden szem a báróné ő nagyméltósága felé fordult volna, a ki egyszerű uti ruhájában is feltűnő jeleenség volt; a közérdeklődés tárgyát azonban ezuttal

inkább a báró-főispán ur képezte; mindenki látni, tudni ohajlotta, mily egészségesnek, örönd, meglátszik-e arczán a sebhely és vajlon nem viselték-e meg a közel-múlt napok heves izgalmai.

A báró azonban csakhamar eloszlatta az aggodalmakat, mert nem várva huszárszékének segitzésére a fiatalok erővel, mint acél rugó pattant ki fogatából, és elöttünk állott ugyanazon báró Majthényi László, kit 20 évvel ezelőtt ugyancsak fogadtunk; a sebhely alig látszik jó egészségről tanuskodó arczán, izmai rugékonnyak, hangja erőses, szíve eleven és ha haja nem szürkülne, azt hinnék, hogy a 20 év előtti ünnepélyes fogadtatást csak egy éjszaka választja el a mai naptól.

Leszállott a báróné ő nagyméltósága is és nyájassan fogadva az üdvözléseket, szerényen oldalt állott, mintha bizony az ünnepélyes fogadtatás nem illetné egyenlő részben őt is.

Néhány kézesorítás után, melyek a régi barátokat illetik, előlépett Horváth Béla főszolgabíró és fogadta a bárót egy o.y nagyszórú beszéddel, melyhez hasonló a legelső parlamenti szónokoktól is csak kiváló alkalmakkal hallunk.

Megérdemli, hogy beszédjét jegyzeteink után kivonatossan mi is közöljük.

A közélet kimagasló alakjainak — egymond a szónok — ércznel maradandóbb emléket emel a történelem.

Nagyméltóságod tudókli honfiai érényei, magas érdemei és nagyszórú alkotásai míg így a késő utókor számára lesznek megörökítve, másrészt eltérthetlen betűkkel véseőnek azok egyszerűen szívaink is. Ez indit bennünket arra, hogy lelkes elismerésünk, bódoló tiszteletünk és tántoríthatlan ragaszkodásunknak mindannyiszor nyilvánulást engedjünk. Valahányszor excellenciádnak újabb érdemei mindezeknek ismételt és újabb kifejezését tessék kötelezőgünkké. Különösen nem mulaszthatjuk el pedig ezt a jelen alkalmammal, midőn nagyméltóságod mint az ipoly garamvölgyi vasút megalkotója jelenik meg ünnepi körünkben.

Ismerjük a fáradsalmakat, küzdelmeket melyekbe az alkotás nagy munkája került, és ez uttal bennünket, hogy hálánkat annál nyilvánosabban, közönségtől annál ünnepélyesebben igyekezzünk kifejezni.

Szondi a hős, életét áldozta a hazáért és a megyéért; nagyméltóságod magyénnek él, annak ezen telve egész életét; mindkettőjük érdeme igen nagy, csak a késő utókor, mely élvezni fogja nagyméltóságod terékény életének, lankadatlan fáradozásainak gyümölcsét, csak az fogja megítélhetni, ki tett többet a megyéért.

Ezután a báróné ő excellenciáját üdvözlötte, körülre az üres bókólat, a magyar bölgyek kimagasló remekének nevezve a kegyelmes asszonyt, a mint a jelenlevő közönség hangos éljenzessel erősített meg, és egy szívből eredő "Isten hozta" val végezte beszédjét a lelkesedés, ami erre kitört, leirhatatlan; az éljenzések szünni nem akartak, s a fiatal szónok szerencsét kívánhat magának a sikerhez, mely a mai nappal egyszerre Hontmegye legkiválóbb szónoki tehetségének sorába emelte őt Erdemekben megőszült öreg urak, a megye vezérőrnai siettek hozzá, hogy vele kezet szorítsanak, szóval a nap hőse Horváth Béla volt.

Maga a báró-főispán rendkívül meg volt hatva, és a ki a megye gylléseken a parlamentben oly otthonias könnyűséggel szól minden tárgyhöz, ezuttal alig birt szóhoz jutni. Úgy van, én ott állottam közelében és tanuskodhatom róla, hogy br. Majthényi László úr, a körlehetlen szigorú főispán, a vasember kebelében melegen érső szív dobog.

Végre azonban megtalálta az alkalmas szavakat, szólni kezdett!

Husz éve egymond, hogy a megye igen tisztelt közönsége csaknem e ponton fogadta őt, mint az alkotmányos aera meggyíltával Hontmegyének újból ki nevezett főispánját; — azóta az idők nagyot haladtak, és igen sokan azok közül, kik meleg, baráti kezesorítással fogadták őt, hiányzanak a mai nap, és soha többé nem fogják helyeiket elfoglalni.

Midőn azonban feledhetlen emlékü barátaink, régi hivoink elvesztése fölött mély fájdalomt érezve, nagy vigasztalására szolgál, hogy a fiatal nemzedék méltán tölti be a keletkezett hézagot, ugyanazon szeretettel, igazaszkodással viseltetve iránta, ugyanazon nemes lelkesedéssel, fáradhatlan szorgalommal és ernyedetlen kitartással támogatván őt nehéz feladatának teljesítésében, mint az elvesztett, megsejritott kortársak, barátok.

Ezen odaadó támogatásban biztosítva látja hazánk övdjét, boldogságot, melyet a legszentebb csélnek te kintott mindég és fog tekinteni utolsó lehelletéig!

Meleg köszönetet mondva a szónoknak, mint az újabb nemzedék egyik legkiválóbb alakjának, nagy jövőt jósol tényes tehetségének, s a megye közönségének, mely őt ezen megiszteltetésben részesíti, élte tésével fejezi be beszédjét.

A lelkesült éljenzés elhangzása után a jelenlevők fogataikra szállottak és megindult a menet, azaz csak indult volna, mert a roppant kocsi sor kibontakozására legalább fél óra volt szükséges. Már Szurdoknál láttuk lobogni a lovasok zászlóit, midőn kijutbatunk Hontból, és elmúlt 12 óra, midőn az ünnepélyes, több mint 240 fogatból álló kíséret a hiden belül fel állított nagyszórú diadalkapu alatt bevonulhatott Ipoly-ságra.

Mellettem hajtattott el a főispáni fogat; tele volt gyönyörű virágcsokrokkal, drága koszorúkkal, a gazdag aranyhímzés szalagokat, gyöngéd kezek munkáit, mosszó lobogtatta a szellő.

Láttam ünnepélyes bevonulásokat, de ehhez hasonlót keveset.

A megyeház előtt Pongrács Lajos kir. kamarás alispán ur fogadta ő nagyméltóságot egy igen szép beszéddel, megemlékező a különböző kiüntetések, viaszöntatások és egyéb alkalmakról, melyekben szerte tett főispánját már ezelőtt ünnepélyesen fogadta a vár

megye, különös örömet fejezve ki, hogy ezuttal neki jutott a szerencse ő excellenciáját, mint az ipolyvölgyi vasut létesítőt, a megye nevében üdvözlöhetni.

Sajnálattal fejezte ki, hogy a vasut tényleges megnyitására alkalmával rendezni szándékoltt ovató egy bár lovagias, de mégis sajnos esemény következtében megtartható nem volt, a megye azonban nem mondhatott le bódoló tiszteletének, hálájának: ünnepélyes nyilvánartatásáról, s ezen, bár nem hivatalos alkalommal kívánja azt kifejezni. Elteti a főispán urat, mint az ipolyvölgyi vasut megalkotóját.

A főispán ur őnagysága köszönetet mondott a hála e meleg nyilvánításért, különben pedig szerényen visszautasította a neki tulajdonított érdemeket, a megye közönségéé egymond az érdem, melynek feláldozó támogatása nélkül saját fáradozásai sikertelenek maradtak volna.

Különbsébe helyezi a vasútnak Balassa-Gyarmat felé való folytatódás kiépítését, és azon ohajtással végzi, vajha a vasut a világ forgalomból eddig kizárt a megye és székváros nagyobb anyagi felvirágzását vonná maga után.

A közönség, mely itt már meghaladta a 3000-et viharos éljenzéssel viszonzotta a főispán ur beszédjét, mire a megyeház kapui feltárltak. és őnagyméltósága bevonult lakosztályába.

Csakhamar erre meggyíltak a főispáni termek a közönség előtt és a kegyelmes ur mellén a sz. István rend jelvényével egyenkint és kisebb nagyobb csoportokban fogadta a tisztelgőket; a közelebbi ismerőseket meleg kezesorítással üdvözlötte s még az utolsó földmives számára is volt egy nyájass szava; mindenkinnek tudott valami meggyerőt, valami lekötöleztőt mondani.

3 órakor kezdődött a 300 területű díszbéd a csinos nagytermében, az esztergomi katonai zenekar játéka mellett, a hangulat a legvid mább, a jókedv páratlan, az étlap kifogástalan volt, a felkészöntők egymást érték.

Az első felkészöntőt a főispán ur őnagyméltósága mondotta ő Felségére és az uralkodó hátra, mit a jelenlevők felállva hallgattak és hazafiasan megölje ztek.

Dacó Pál képviselő volt a másik szónok ki ezen jelmondat alatt: "nagygyá szűletni a sorstól függ; a főnkelt szellem és szívbéli nagyság az, a mi az egyén érdeme, gyíayörű felkészöntőt mondott a főispán ur és a báróné ő nagyméltóságára.

A beszéd oly lelkesedést idézett elő, hogy a szónok több ízben kénytelen volt hosszabb szünetet tartani és bevárni, míg a viharos éljenzések lecsöndesültek.

Plachy Bertalan tanfelügyelő ur egy igen szellemes felkészöntőt mondott a kegyelmes asszonyra, ami szintén szünni nem akartó éljeneket provokált.

Felkészöntőket mondtak még: Sántha Ignác kir. törvézői bíró a kormányelnökre és a megye jelenlevő képviselőire; Podhorszky György kir. tanácsos Horváth Bélára, a mai nap ünnepelt szónokára, ki a tisztelgők érzelmeit oly melegen tolmácsolta, Horváth Béla gróf Batthyány Elemér és b. Üchtritz Zeigmondra, a báró-főispán párbajsegédre; Luka Pál főügyész a vendégekre; B. Nyáry Béla képviselő, a megyei tisztikarra; Gonda János lelkész a bazaszeretelben való egyetértésre; ezzel a felkészöntők oly árja indult meg, melyet semmi sem volt képes feltartóztatni. befejezte pedig Lestyánszky Sándor főjegyző egy igen sikerült felkészöntővel a főispán ur őnagyméltóságára, a mit a báró meleg kezesorítással köszönt meg.

6 óra után ért véget az ebéd s a jelenlevő közönség a megye házára sietett, hol a megválasztandó képviselők kijelölése tárgyában 6 óra után pártirtekelet tartatott.

Képviselőktől kijelöltettek: a korponai körletben Báró Nyáry Béla képviselő; az ipolyágiban Horváth Béla főszolgabíró; a szalkai körletbe kijelölt Podhorszky György megköszönvén a közönség bizalmát, újabb kijelölés egyelőre nem történt.

A báró főispán jóslata tehát máris teljesedésnek indult; Horváth Béla főszolgabíró arra még nagy jövő vár, megválasztatása bizonyos, mert nem csak a körlet, hanem az egész megye ostanlan bizalmát bírja. Szerencsét kívánunk a körletnek a tapintatos választáshoz és magunk is szívesen mondunk egy éljent a valóban ritka tulajdonokkal megáldott fiatal capoitásra.

Este 7 órakor világok gyultak az ablakokban és az esztergomi katonai zenekar élvezetes játéka mellett tanui voltunk egy ritka szépségű látványnak.

360 fáklyás, mint égő láva folyam indult ki a vásártérről a megyeház felé és kört képezve, harsány éljenzéssel jelezte, hogy tisztelegni kíván a főispán ur őnagyméltósága előtt.

A kegyelmes ur lejtött a megyeház elé, a hol Podhorszky György kir. tanácsos úr ő nega üdvözlötte még egyszer és utoljára a főispán urat, mint a vasut keletkezésének egyik legelső tényezőjét, mit a báró egy meglepően szép, alkalmi hasonlatokkal illusztrált beszéddel köszönt meg.

A fáklyák egymond világosságot árasztanak, kívánja, hogy valamin eddig, úgy ezuttal is világosság vezérelje a megye közönségét; a fáklyák által terjesztett meleg pedig utaljon mindnyájunkat arra, hogy hazánkat királynunkat melegen szeressük, mert csak ez az és semmi más, a mi országokat és nemzeteket boldogítani képes. Megköszöni a megtiszteltetést és elbucszván hátra is éljent mond a megye közönségére!

Ez volt a negyedik beszéd, melyet alig 7 óra lefolyása alatt a báró főispán ajkairól hallottam, egyik szebb mint a másik, és mind remek, a mi ugyan meg nem lep, mert meg vagyunk szokva a bárótól csak kitűnő hallani; de hogy mindebbé bele nem fárad az valóban csodilatos és minden esetre edzett és tartós jövőt ígérő szervezetről tanuskodik.

A fáklyás zene után sikerült tűzijáték következett a főpiacson, forgó tűskerek, pattogó rüppentyűk, tűzet okádó daemonok, száguldó üstökösök

Folytatás a mellékletben

— "Bellini éppen most halt meg!"

Mi ütö meg? nem más mint Mária iránti boldogtalan szerelme . . .

A csillag éjbe hullt, a sirt behantolták s az egyszerű kis keresztre rá írták a dicsőedő habérkoszorút. Érted egy nemzet könyve hullt . . .!

Mária töltötte dicső imádoját, mint Beriot neje. Évek multak, de Mária feledni nem tudott. Sokszor felkereste Bellini sírhalmát, s kínos fájdalommal szemlélte keresztjét, s nem egyszer tört ki keserves zokogásban.

A titkos összajdalom negronceolá szervezetét, úgy annyira, hogy legutolsó dicsőisége a manchesteri zene ünnepélyen ragyogott fel, amely után súlyos betegségbe esett, s melyről soha többé nem épült.

"Nincs a szívre ír, orvosság . . .!"

Betegsége előtti napon elment a templomba, s midőn az orgona megszólalt, feltámadt lelkében a mult ezernyi öröme, a jelen sőtét keserve, s a jövő . . . a találkozás a szerelem áldozatával . . . és hangosan zokogott.

A beelő küzdelem egyre hervasztotta, míg Bellini halálának első év napján kilebelte magasztos, de boldogtalan lelkét. Kit boldognak tartott a világ, a sírban lett csak igazán azaz

H.

gyönyörűdtették a közönséget. Másfelé görög tüzek gyulltak és a szivárvány minden színével tűndöklő csillagok szparkázva emelkedtek a magasba s mint apró meteoritok hangos robbanással onyésztek el a csillagatlan éjszakában.

Mindez ugyeszerű volt, — a java azonban, a főnyes bál csak ezután következett.

10 órakor nyílt meg a megyeház felszített nagy terme és a lévai czigán, rá buzta a csárdást, még a salon táncdarabokat a katonai zenekar játszotta.

A tündéri fényben úszó terem csakhamar megtelt, suhogó selyemruhák süpörték végig a tükörsima padlózatot, s a ragyogó ékszerek, drága kővek, gyöngyök versenyeztek fényben az óriási csillároknak a terem-tükrök által sokszorosított lángjaival.

A szomszéd termekben gazdagon megrakott asztalok, frissítők vártak a mulatozókra, a báróné öngy méltósága mint házi asszony, pazar bőkezűséggel gondoskodott vendégeiről.

A kegyelmes asszony egészen feketebe volt öltözve; ő excellentiája tudvalevőleg testvérét gyászolja) ruhája drága selyem csipkéből készült, ayakán nagy értékű keleti gyöngyör, a melyet csak fejedelemségek viselhetnek és kincseket érő nyakék, tűzet szóró brillianfokból, dús hajában igaz gyöngyök, gyémántok és a legújabb divat szerint egy pompás kék toll, a mi a szőke haj és rózsás arcához a legjobban volt választva.

Vendégeit ismeretes leereszkedő nyájasságával fogadta, és váltig biztatta őket, hogy érezték magokat otthonosan és mulassanak fesztelenül.

És a vendégek kétszer sem hagyták maguknak ezt mondani, hanem mulattak úgy, hogy annak emléke soká feledhetlen fog előttünk maradni.

A magyar táncokat és keringőket 40—45 a francia nyegéseket 60 pár járta.

A vendégek közül meg kell említenünk b. Nyáry Adolf tábornokné ő excellentiáját, meglepően szép sárga — és leányát Olga bárónét halvány kék selyem ruhákkal; ugyancsak megbámultuk b. Majthényi Ádámot is, kinek olajzöld szálajos selyemruhája nagy figyelmet keltett.

Két feltűnően kedves alak volt Bencsik Klaudia és Desseffy Marie contesse; az első rózsaszínnel pompávan díszített barna selyem, a másik fehér atlasz ruhában illúsióval mint a házi asszony öngyméltóságának rokonai, eleinte csak az ő oldala mellett tartózkodtak, csakhamar azonban egy elkapták onnan, hogy ha a kegyelmes asszonyt nyugodtan nem láttuk volna helyén maradni és nem forogtak volna minden pillanatban előttünk a terem közepén, azt hittük volna, hogy valaki ellopta őket.

Melegpőc szép volt Majláth Birike is a baromgyei főispán ur kedves leánya, gyönyörű rózsaszín crepp ruhájában.

Rédly Gyuláné (Esztergomból) csipkéekkel díszített lila bársony ruhába volt öltözve, két kedves leánya pedig teljesen egyenlő rózsaszín crepp ruhában jelent meg.

A honti hölgykoszorúból ott voltak: Horvát Miklósné fekete selyem ruhában, a kik nem tudták, hogy öngyassága nagybátyját gyászolja, a kedves és még mindig fiatal arcához a világosabb színt jobban választották találta volna, Horváth Bélánéknak azonban a csipkével díszített rózsaszín ruha oly jól állott, hogy mindenki megbámulta.

Zmeskall Kálmáné fehér, Lestyánszky Sándorné és Verebely Józsefné sárga, öz. Balázs Bolgár Ilka orem csipkével díszített kék atlasz, Somogyi Lászlóné fekete, Braumüller Sándorné bordeaux selyem ruhában jelent meg, Vajda Pálnéknak, Hodossy Imrénéknak, Szmetacek Bélánéknak, Farkas Rezsónéknak fekete, Lukács Györgynéknak rózsaszín, Pomothy Gábornéknak a kék, Méhes Józsefnéknak a violaszín selyem ruhák igen jól állottak.

Tóth Lajosné fekete creme, Bárczy Jenőné rózsaszínnel díszített fekete bársony, Lipcsy Samuné és Kaucsár Mártonné fehér atlasz, Berkó Istváné bronz színnel díszített barna bársony, különösen pedig Bánkyné megyeszín bársonnyal díszített fehér atlasz ruháiról mindenki a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott.

Almásy Lilláéka fehér, Rónay Irma lila, Paczolay Tercei és Irén rózsaszín, Braumüller Ida és Klárai fehér, Horváth Ilka fekete, Zmeskall Örsike és Somogyi Ilka rózsaszín atlasz, Nedeczky Gizella kék, Nedeczky Irma és Hodossy Gizike fehér.

Pongrácz Mariéka fekete, Engelhardt Rózsika fehér, Schütz Margit piros, Koller Ilka sárga, Ágner Irma kék színekbe voltak öltözve és mindegyik a neki legmegfelelőbb színt választotta. Kivülük még számos hölgy volt jelen, kiket fel nem ismerhetem.

A férfi vendégek közül megemlítjük Majláth István úr ömligát Baromgyei főispánját, gr. Pejacseviech Arthúr, fát Mihályt, br. Majthényi Ottót, br. Prónay Adorjáut, Rónay Guszttát öngygyót Léváról, Szilvay Dezőt, Majthényi Otmárt és ifj. Farkas Ferenczet, s az esztergomi katonai tiszti kart.

A főispáni pár az éjszeli szünóra után visszavonult lakosztályába, az arany fiatalok azonban járta kivilágos-kiviradlíg, csak a kelő nap figyelmztetésére osztott széljel.

Hont megye tehát fényes ünnepeket ült, és nagy értelem demonstrált.

Ipolyás, a székváros tanuja volt oly fényes ünneplőességeknek, a melyeneket rég látott és ki tudja, mikor fog látni.

A főispán úr ő nagyméltósága meglehetően elégedve megyéje közönségével, melynek túlnyomó többsége impozans elégtelt vett magának politikai ellenfeleit; egyezersmind azonban meggyőződhetett arról is, hogy tisztelőinek száma sokkal nagyobb, semmint arra talán ő maga is mert volna számítani, mert láttunk közöttük nagy számban olyanoakat is, a kik oddig nyíltan az ellenzékhez tartoztak.

A megye közönsége megnyugvással tért haza, mert a vezéri szerepet oly férfai kezében látja, a kit

sem pisztolylyal, sem karddal nem lehet megrettenteni; a ki azonban mégis árzó szívvel bír, és Hontmegye soraát különösen szívesen hordozza; a ki Hontmegye fia és ninc az a magas állás, melynek kedvéért elhagyná megyéjét, a ki Hontban akar élni, ott akar meghalni és még báló földjében is ott óhajt maradni.

Maga az ellenzék pedig okulhatott, hogy Hontmegye közönsége nem enged magával játékok üzni; hogy br. Majthényi László úrhoz nem személyi érdekek, nem is annyira családi traditiók, mint inkább a báró kimagasló személyes tulajdonai tűzik a megye közönségének többségét oly szorosán, hogy minden a báró ellen intézett actiót ömaga ellen intézettnek tekint, mely csak szorosabb csatlakozásra ösztönöz. Úgy kell lenni, a mint egy névtelen szónok mondta a banqueton, hogy a kiontott vérnek minden csöppje egy egy prosectát szerzett, mert a szabadelvű párt megrendítésére irányzott törekvések sikertelenek-maradtak, és a párt szilárdabban áll ma, tömösebben csoportosul vezető körül, mint bár mikor; és az a könnyű csapás, melyet egy ellenzéki kard a párt fejére mért, Pyrrhusai győzelem, tulajdonképen pollig a legérzékenyebb vereség magára az ellenzékre.

A lap tudósítója.

Blaskovics Ferenc,

trizkai cizmzetes apát és pozsonyi kanonok.

Nógrád Pozsonyban til e hó 28 án kegyeletos ünnepe.

Blaskovics Ferenc apátkanonok, ki szinte negyvenkét évig élt megyénkben és híven szolgált az a közélet fontos terén, e napon illi Pozsonyban ötven éves áldozásának jubileumát . . .

Ki ne emlékezőnk közöttünk a kedves öreg urra? Mindnyájunk derült emlékezetében ő az Isten szíve szerinti pap, a derék bázsi, lelkes emberbarát, ki közöttünk töltötte el élete tavaszát és nyarát, egész munkaidejét; voltunk otte meg kenyerő javát, nem válogatva annak keserű és édes falatja közt; és ha válogatott benne, csak azért tette, hogy a javából juttasson híveinek, kiknek hű pásztora, igaz barátja volt.

Varbó, Karancs-Ság, Nagy Bárkány tennének erről tanúságot, ha az egész megye, mely szemlélője volt mivelkedésének, meg tudna feledkezni egy becsületben eltöltött élet érdemeiről.

Blaskovics egyike azon keveseknek, kiket az ország biboros főpápjával, Simor János hercegprímással együtt szentelték pappá, és most vele egyidejűleg tartják arany miséjüket. A napaholdakra is előrevetja fényét. Azért „Kölj felj — Nógrád — az ősz előtt és tiszteld az öreg személyét“. III. Mész. 19. 32.

Mi hivatásunkhoz képest azzal kívánunk e nap ünnepléséhez járulni, hogy élete rövid vázlatát adjuk. Tudjuk, hogy ez élet egyszerű, igénytelen, csöndes folyású, de sem ragyogó, se nem csillogó; viselője soha sem akart fényleni egyébben, mint a szeretetben és kötelessége teljesítésében, amiért az egyszerűség mellett is mindig nemes volt. Ritkán volt alkalmunk megemlékezni felőle, lehet, hogy ezért is talán csak még egyszer vesszük tollunk hegyére, midőn ismert szerénysége már nem protestálhat ellene; ha majd szomorúan jelentjük — vajha mentől későbben, — hogy távozott tőlünk, jobb életre költözött . . . De akkor is csak azt mondjuk róla, a mit ma és mindig: *Meytette kötelességét!*

Blaskovics Ferenc Pesten született 1811. február 19-én. Anyja Heleszay Erzsébet fia születése után csak-har elhunyt, atyja pedig, Blaskovics János, a székes-kehérvári püspökség gazdatisztje néhány évvel később követte a nejét a sírba, úgy hogy a kis Ferenc már öt éves korában teljesen árva volt.

Vurum József, az időben székes kehérvári püspök fogta pártját a szemes kis fiúnak, ki már akkor fenn-nen hirdette, hogy belőle plebános lesz. Az elemi és gymnasialis osztályokat Fehérvárt együtt végezte Simor Jánossal, kinek barátsága és szívessege őt magához vonzotta, míg szellemi társulja, bámulatos szorgalma és korát meghaladó komolysága fölényt gyakorolt rá.

Fölvételven az esztergomi főegyházmegye papnövendékei közé mindketten meg-meg önszekerültek Nagy-Szombathban, hol a bölcsészeti tanfolyamot végezték. De azután arévtelt utjuk, mert míg Simor Bécsbe küldetett a Pázmány intézetébe, hogy a bécsi egyetemen végezze theologiai tanulmányait, Blaskovics azokat Nagy Szombathban végezte.

1836. október 28 án Ürményi Péter főszentelt püspök és érseki helytartó áldozásra szentelte föl Simort és barátját, ki már a következő napon mutatta be szeme miséjét a Mindenhatóknak az esztergami-szent-tamási kápolnában — szépen csodáson, hisz a szegény árvának nem volt senkije, ki ő díszes napját megünnepelje. Lett volna Simor Jánosnak de ez viszont nem kívánta, hogy világi dinom-dánom zavarja meg benső áhitatát, amiért egy héttel később Székes Fehérvárt fölhitte barátját: „Forkó, úgymond, holnap szíves leszsz nekem asietálnai primitiámuál; én is

csendben akarom azt elvégezni.“ És ionét, mert más segédkező p.p jelen nem volt, származott a hír, hogy Blaskovics volt ő főmagassága manuáktora. Nem kellett Simornak soha manuáktor . . .

Az esztergami egyházmegye bővelkedett akkor papokban, a így eseti, hogy Blaskovicsot csak a következő aprilis elején küldötték ki *Varbóra*, ide me-Pap Ferenc esperes-plebános mellé, mely buzgó és tudós főnökétől sokat tanult azon öt év alatt, ameddig mellette volt, ifjú segédje. Négy sz. beszéd, melyeket Pap Ferencz saját beszéd gyűjteményébe annak neve alatt fölveti, tanuskodik nemcsak a jó viszonyról, mely a lelkész és segédje közt fennállott, hanem az irányról is, melybe az őt terelni iparkodott.

Jó híre el is terjedt *Kapácsy József* a főpap köréig, ki — megüdvülven idő közben a nagy bárkányi plebánia — fölhevítá titkára Átál a varbói derék káplánt, hogy folyamodjék a javadalomért. Blaskovics a fölhevítésnek engedvén 1842 augusztus 1-én plebánosnak kineveztetett.

Bárkány, megyénk és az esztergomi egyházmegye szélén, hegyek és vízmosás árkok közé szorított, alig 400 lakost számláló igénytelen falu, a hozzá tartozó fiók egyházakkal mégis 1800 hívet magában foglaló terhes plebánia. *Mátra Verebely* és *Szent-Kút*, e híres bucsujáró hely, hová az alföldi magyarság sűrű tömegekben szokott évenként elzarándokolni, hozzá tartozik Blaskovics e helyen, hol négy egyházmegye az esztergami, egri, váci és rosznyói, azon képen két törvényhatóság Nógrád és Hevesmegye egybeszőgellik, mint a tartóra helyezett mács világitott feddhatetlen életével, hitbuzgalmával, vendégszeretettel, jótékony-ságával, melyet azzal tetézt, hogy midőn 1854-ben Karancs Ságra helyezték át plebánosnak, a szegény bárkányi templomnak ajándékozta föl árbbéri telkét, tízenkét évi gazdálkodása szerzeményét. Jó és ragaszkodó híveinek áldása kísérte új állomására.

Karancs-Ság, e 2700 kath. lelkét számító plebánia fiók egyházaival és népiszkoláival tetemesen több gondot igényelt mint Nagy-Bárkány, hol a szent-kúti szerzetes administrator is vitte a teher egy részét. Megszaporodott a teendőik száma, midőn Blaskovics 1863-ban alesperessé szemeltetvén ki, az egész esperesi kerületnek lón tanfelügyelője. Iskolák berendezése, az elemi tanügy fölvirulása volt Blaskovics fáradozásának eredménye; jutalma pedig azon nagyra becsült bizalom, melylyel nemcsak a tanítók, de a megye is megtisztelte. Az alkotmány visszaállítására óta Blaskovics élénk részt vett a küszöletben: tagja volt az állandó bizottságnak, három főpápnak, az esztergami érseknek, a váci és rosznyói püspököknek volt a képviselője, a nógrádmegyei iskolatanácsban; beválasztották számos bizottságba, majd szavazat öszeíró, majd választási elnök volt, de mindig és mindenütt egyaránt híven szolgált egyházát és hazáját, híve volt megyélőnek és a magyarságnak.

Ekközben Simor János ő főmagassága esztergami érsekké neveztetett ki, ki gyermekkori barátját 1872. a *varbói* jeles javadalomba helyezte át s így az visszakérült oda, honnét a lelkes pályára kiindult, de már mint címzetes esztergami kanonok (1878) és Kékkő kerületi rendes esperes (1876).

Az 1873. év a megpróbáltatás nehéz éve volt a papságra. A borzasztó járvány országjárta dühöngött, Varbón minden nyolcadik ember lett áldozata. Blaskovics a betegek vigasztalója, az árva gondozója, hívei orvosa, jótevője, atyja, mindene volt. Sem éjjele, se nappala; fáradott a teljes kimerülésig. Az őton midőn lelképástori kötelességét teljesíté, rogyott össze eszméletlenül; hat heti súlyos betegsége után állította ismét lábra Isten kegyelme.

A hivatalos lap közlé a magas elismerést, melylyel a kolera járvány alkalmával kifejtett buzgó működését megjutalmazák.

Ő főmagassága, az ország primása is gondolkodott már arról, hogy hű papja és barátja egy hosszú élet fáradaimait nyugalmasabb állomáson pihenhesse ki. Előbb azonban megbizta őt, mint kékkői esperest némely kényesebb ügyek elintézésével. Végre 1878. nyarán pozsonyi kanonokká nevezette ki, és 1883-ban apáttá terjesztette fel ő felségének, ki őt a méltósággal is kitüntetni kegyeskedett.

Ez időtől fogva Pozsonyban él szerényen, visszavonultan részt vesz örömtűnkben, bémátunkban a távolból is. A káptalanban, míg tellett tőle, vitte a nap terheit; ő volt a birtokok gazdája, a számadások cenzora. Ha lelki vigasztalást kellett nyújtani, egyik másik templomban kíségeteni, az ünnepek fényét emelni. ő arra mindig készséggel vállalkozott. Azonban egy idő óta megfogytakozott a szeme világa, hogy annál inkább fényeskedjék szeretete rokonai és embertársai iránt, és hogy beteljesedjék rajta az irás: „A tisztelőre méltó öregeég nem a hosszú idővel jár, sem az esztendőik számával; hanem az ember értelme az ősz haj, az élemedett kor a biha nélküli élet.“

Isten tartsa még sokáig mindnyájunk öröme

Észrevételek Sötér Kálmán úrnak a bacillusokról szóló közleményére.

A „Nógrádi lapok“ 1. évi 36. és következő számaiban Sötér Kálmán úrnak a bacillusokról, valamint a cholera tünetei infolyán, kezdése és prophylaxisáról is, több cikksorozatban értekezett. Valóban meglepett Sötér úrnak, a természet-tudományokhoz való érdeklődése és jártassága, és a correct föltételek, tudományosan írtó tevétsége. Sajnálunk kell, hogy nem képezte magát szoros értelemben vett orvosi szakférfiává, és meglepődött az a téren habár elég tudományos, és kitűnő dilettantizmussal.

Azon nézetben vagyok, hogy az orvosi tudományt lehet, sőt ezáltal is, bizonyos határokig népszerűsíteni, s a betegségéről a nem orvos, intelligens közönséget hírlapok és népszerű folyóiratok által is-fölvilágosítani. Mennyi sok káros tévhit kiküszöbölhetők az által! Ezen nézetemnek tényleges jeleit adtam, midőn 1884-ben a „Nógr. Lapokban“ a cholera-ról, és az elleni védekezésről töltöttem felbőltőleg a közönséget fölvilágosítani igyekeztem, s most sem tartom feleslegesnek részint Sötér úr értekezéséből kifolyólag, részint a cholera sajnos terjedését tekintve hazánkban, szerény, külföldben az 1873-ban észlelt tapasztalataimra alapuló nézetemet ismertetve, röviden, népszerűen közölni, a megbetegedések egy igen nagy csoportja az által idéztetik elő hogy az emberi szervezetbe, igen apró görszerű, gömbösként testecskék-agyvereszt baktériák hatolnak be, ott, mint alkalmas talajon tenyésznek, szaporodnak, és oly mérges hatást gyakorolnak, hogy az állatok meglepett testet nem csak megbetegítik, de sok esetben, annak halálát is okozzák. Ezek az úgy nevezett fertőző-infectio-nalis megbetegedések. Ezen csoportba tartozik, a typhus, himlő, vérheny, kanyaró s. t. b., és köztük nem utolsósorban, a cholera is.

Hogy a cholera ellen szorosan védekezessünk, ki kell pihatólnunk, hogy tulajdonképpen hol fejlődnek a cholera-bacillusok, és mi általán módon hatolhatnak be az emberi szervezetbe.

Be van bizonyítva, hogy Európában a cholera csak emberek által beharcolása útján lép föl, továbbá az is, hogy a bacillusok, a cholera-betegek ürülékeiből fejlődnek legnagyobb részben, innét van az, hogy egy két mely fertőző áruháznak, v. trágyadomb közelében van vízben cholera-bacillusokat vagy mennyiségben tartalmazhat.

Igen valószínű az is, hogy a cholera-betegek fehérvízű, agyveres, melyek a beteg ürülékével impregnálva lettek, a környezeti levegőt bacillusokkal megtölthetik, és ezáltal terjeszthetik a ragályt.

Világos tehát, hogy kiváló gondot kell fordítanunk, az áruháznál, és mind oly helyek legpontosabb fertőtlenítésére a bonát fertőző egyáltalán lehetőség kiváló gondot kell fordítanunk arra, hogy ivóvizünk, s a levegő, melyet belégszünk, tiszta, egészséges és ragálymentes legyen; kiváló gondot kell fordítanunk, hogy esetleges megbetegedése a beteg ruhái agyveres, ürülékei azonnal, a legszigorúbb módon fertőtlenítessünk.

Az áruháznál fertőtlenítésre leginkább a nyers carbolsav, vagy carbolmész ajánlható, a többi szerek kevésbé megbízhatók.

Az ürülékek azonnal forró vízzel, ha ez lehetőségen nem lesz, szintén nyers carbolsav v. carbolmészal fertőtlenítendők.

Asztróvici- ha oly kútból v. forrásból van merítve, melynek ragálymentesége nem kétséghivő, fölforralt és utólagos behűtés által tökéletesen élvezhetővé; a kinek pedig módjában van, oly helyeken isz-ár-nyírást használjon ivóviznek, mely a két v. forrás fekvésénél fogva, biztosan ragálymentesnek vehető.

Ezen elővigyázati szabályok szigorú és pontos alkalmazása, és mértékletes életmód követése által az ember legbiztosabban védheti meg magát a cholera infectiótól.

A cholera általán véve csak kevés kivétellel diarrhoeával kezdődik, mely többnyire halvány színe rászórtatja által, enyhén.

Ezen tünetek, mint ezt tapasztalásom minden kétséget kizáró módon bizonyítja, 1—4 napig is eltarthat, mely idő alatt azonban a fertőzötték kitűnően érezhetik magukat és az organismus működése egyáltalán tökéletesen rendez lehet.

Nézetem szerint csak is ezen időnek szorosan felhasználása a szorosan vett gyógykezelésre, nyújt legbiztosabb kitért a sikerre az 1873-ban észlelt tapasztalataimra támaszkodva, a legelőrelvetőbb orvosi szernek a carbolsavat 1/2 — 1/4 % os oldatban, 2 óránként 1 evőkanállal adagolva találtam. A carbolsav emellett is mint kitűnő antiszepticum van javálva és nagyfokú illótsága által gyorsan képes az összes szervezetre hatni, és az abban rejtő mérget legalább is romboló hatásban mértekelni.

De nyomtatásosan, cholera-járvány idején, a legártatlanabbnak látszó hasmenést sem szabad elhanyagolni és az esetben az említett gyógyszer azonnal el-

kalkulálni igen ajánlom. Ezt oly fontos körülmények tartom, hogy a hatóságok éppen úgy mint oly egyének kik a néppel szorosan érintkeznek, emberbaráti és hazafias kötelességet teljesítsék, ha a népet mely nem képes magát hírlapok vagy más úton informálni ha a a szükség úgy kívánna minden kitértő módon erre figyelmeztetnek és fölvilágosítani.

Dr. Bogdán Mihály.
(Folytatás következik.)

Hírek.

Hymen. Antóny Béla b-gyarmati kir. törvénstörvényes író kedves leányát Marietta kisasszonyt a napokban jegyezte el Csányi Gyula újpesti állami iskolai tanító. — Milován Elek, b-gyarmati kereskedő okt. hó 19-én kelt egybe lelakócsok Sóska kisasszony, ayal, úrv. lelakócsok Mihályos kedves leányával Székredő. A fiatal házaspár még az nap B-Gyarmatra érkezett. — Kondor Lipót b-gyarmati fiatal varátunk ma okt. 24-én kelt egybe Budán, Hay Regina kisasszonnyal. Az esküvő egyszerűen, dr. Heka József és Rónay Ignác úrak, mint tanúk jelenlétében ment végbe.

Megyei közgyűlés ma nov. hó 10-án, melynek érdekes tárgyat a főjegyzői választás fogja képezni. A nov. havi közs. biz. első határnapja még nincs megalapítva.

A szócsonyi röm. kath. csaparság igen tisztelt plebánusai nevében Salgó János karantárgi plebánus úr, kinek tudományossága köztünk általánosan ismeretes, Simor János herceg primás 6 főmagaságának jubileuma alkalmára díszes emlékiratot küld. Ezen emlékiratban ékes latin nyelven leírja a 17 ik században nagyírd Szócsonyi György volt esztergomi érsek életét, hazafias tevékenységét és legfőképp jószívűségét és áldozatkészségét. Ezen kitűnő érsek életét a csellomszói író Szecsehonolija Simor János hercegprimásunk életével. A nagyírd György érsek Szócsonyban született 1692-ben, elhalt 1695-ben, 103 éves korában. A nagy Pázmán Péter tanítványa volt Török János: „Magyarország primásai“ című könyvében következőket ír róla: „Az isteni gondviselés nagy kegyelmet tanúsított a magyar nemzet iránt, midőn ily ember életét ily hosszúra nyújtotta. Szócsonyi György a primásunk élete egy évtized alatt egy század feladatát művelte oly tetteiben, miknek mind egyike halhatatlanságot érdemel a földön s a mennyben. Szócsonyi György emelte az esztergomi primási palotát is és 237 ezer frtra menő adományokat tett hazafias és egyházi célokra. Mi nógrádiak is kötelesség hálával és hódolattal tartozunk ezen nagy férfinak, mert hisz ő a mi eszlőttünk volt. Jelen közlésünket azal járjuk be, hogy Simor János herceg primásunknak, kinek élete valóban párhuzamba hozható Szócsonyi György életével, adjon a gondviselés oly hosszú életet, mint a milyen Szócsonyi György volt.

Szontagh Pál orsz. gyűlési képviselőnk az ev. egyetemes közgyűlésen azon hazafias indítványt tette meg, hogy mintán az anyakönyvek hiteles közokmányoknak tekintendők, keresztessék meg az országgyűlés, miniszter az anyakönyveket az állam hivatalos nyelvén vezetendő törvény által biztosítsa.

Holynév magyarosítások. Nagy meglepődéssel olvastuk a szeptember, hogy Zólyom vármegye a törvényhatósága területén létező 101 hangzású helységnek neveit a belügyministeri engedéllyel mind magyarrá fordította; önként merül tehát fel bennünk a gondolat és kérdés, hogy a hazafias példát miért nem követi Nógrád és Hontvármegye? Mert az iránt leginkább kötelességünk sincs, hogy há magyar értező föl-dünk, élőkön a községek képviselőivel, csak öröndönnök annak, ha városait és falvait magyar hangzón nevekké díszíthetjük; míg most bizony föl-sértő, ha halljuk az affile Székabanya, Zihora, Sztrégo, Sztrácin, Turpolya, Szalatnya, Abolova, Lest, Lontvora, Nodoliste stb. neveket. Egyébiránt esztégetelen, hogy mi, kik a fontos kérdést már előbb veszer-ekünkben fejtegettük, annak most ehelyett bővebb elem-zésbe bocsájtjuk; csak az eszmét kívántuk újra megpendíteni, meg látni győződé, hogy törvényhatóságnak ép úgy mint a főkörmény községgel támogatják az ide vágó mozgalmat, melynek tápot adhat-ának körjegyzőnk is; a helyes névcserepedig gondolkozhatik oly illetékes törz mint Csalmajai Pá-jor István kir. tanácsos úr és ez offi Balogh Dózsa megyei levéltárnok.

Országos tanítói-árvaház. Nyilvános nyújtás. A székely körben befolyt adományok kimutatása. Okt. 20-án és 21-én sz. gyűlés ivén adakoztak: Dessewffy Ottó 10 frt, Rudnay József 6 frt, Maróthy Emil, Osztróka Lajos, Bartos János, Kovács Bertalan, dr. Gutfreund Aladár, úrv. Dantch Pálópné, Főth And-rán, Neupál Adolf 1—1 frt összesen 23 frt, Petro László 6 sz. gyűlési dívén Osztróka, Podhorzky Pálné 1—1 frt, Kohn Dávid 60 frt, N. N. 40 frt, Gutfreund, Dessewffy, Thomkáné 30—30 frt, Szekeres, Zaborzsky, Kis, Hódvág, Bobotka, Králik 20—20 frt, Mátyásné, úrv. Schweitzer 15—15 frt, Kis Albert, Kis Pál, Ba-

uk, N. N., Jancsó 10—10 frt, összesen 5 frt 90 frt, Plachy János 17 sz. gyűlés ivén Plachy János, Kohn 50—50 frt, úrv. Palenberg Katalin 30 frt, Kukul Ist-ván 25 frt, Brass, Sipicz, Wladár, Borhy, Podolits-cean, Beloborcsa 20—20 frt, Petro 10 frt, Kohn 9 frt, összesen 2 frt 94 frt Fábry Lajos 13 sz. gy. ivén egy valaki 95 frt, Schlesinger, Horváth, Ruzsnyák 50—50 frt, Fábri 30 frt, Hamaridész, Pirok 20—20 frt, Mar-saluk, Pirok, Martonfalvy 10—10 frt, Gyürki Anna 12 frt, Maraluk, Tapolcsányi 5—5 frt, összesen 3 frt 67 frt, Kassner Sámuel 21 sz. gy. ivén: a községben esz-közölő krajcsáros gyűlés összesen 1 frt 84 frt, igaz Antal 8 sz. gy. ivén Plachy Gyula 6 frt Szék Viktor, Bernovics Béla 1—1 frt Munka, Hübner, Süer 30—30 frt, Valósi, N. N., igaz 20—20 frt, Vas 10 frt, összesen 8 frt 60 frt. (Folytatjuk.)

Beküldetett. Pályázati hirdetmény. Nógrádvarme-gyében megválasztott 350 frt évi fizetés és 150 évi átalánydíjjal díjazott járási állatorvosi állomás B. Gyarmat-mékhelyi v. östötendő lévő, felhívának a pályázni kívánók, hogy magyar boncságuk, életkoruk, végzet-tanulmányaik, eddigi alkalmatlanságuk, a magyar és esz-leg egyéb nyelvekbeni jártasságuk és erkölcsi viselo-takat igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket f. évi november hó 15-ig Nógrádvarmágya alispánjánál nyujt-sák be B. Gyarmaton 1886 évi október 1-én. Soltvany alispán.

Herczfeld László balassa-gyarmati bíróségi pész-észert s unokabíró Horváth Józsefet a kir. törvény-műk 3665. számú f. október hó 1-én kelt végzésével, az úrv. Szék Haurikné hagyatéká kárára elkövetett magánokirat hamisítás bűntette miatt vád alá helyezte. Ezen határozat, mely 4 ívre terjedő, egy a kir. tör-vényes, mint az ügyészségnek dícsőreire való indok-hokkal van ellátva, a múlt pénteken lén a vádlottak-nak kihirdetve, akik az ellen felebbesztéket jelentet-tek be.

Megkerült a másik fogycsok is, t. i. Hernácsi, aki aug. 1-én a b-gyarmati fogházból nagy felforgással megszökött Goldsteinnal. Hernácsi a b-posti rendőrség kerítette kézre.

A gazdasági egyet b-gyarmati mintatálc szől-rajában a f. évi művet jó eredménnyel végezték. Ugyan ist megtermet összesen 62 hektoliter bor. Az eredmény nagyobb mint a tavali és harmadévi; ugyan is 1884-ben a termés 58, 1885-ben 42 liter volt. A mintatálcra bortartalma jelenleg mintegy 270 akó. Az idei művet is bebizonyult, hogy nálunk az olasz és a rajnai riesling valamint az oportó és burgundi fajok leginkább termetesbők. Szűret alkalmával a must cukor és sav tartalma a tálc kitűnő közeli által gondosan megmérték s kitűnt, hogy az olasz riesling esztortartalma 24 esztolli, sav tartalma 7 és fél esztolli, az az esztolli est. 22 st. 4, a mézes fe-hér est. 20 és fél, st. 6, a balint fehér est. 20. st. 6, a góhér fehér est. 23. st. 5 és fél, a góhér kék est. 20. st. 6, a vörös díka est. 18. st. 6, a fehér díka est. 19. st. 7, a kádárka kék est. 19. st. 6 és fél, az oportó kék est. 24. st. 4, a heragi rózska est. 20 és egyenyed, st. 5 és fél, a burgundi fehér est. 22. st. 5, a burgundi kicsiny est. 21 és három negyed, st. 6, a burgundi nagy est. 25. st. 7 és három negyed, a csóka est. 18. st. 8, a rajnai riesling est. 23. st. 7, a muscat L'Annel est. 20. st. 6, a trami est. 22. st. 8, a jubark est. 20. st. 7, a hoesz nyelű est. 16. st. 8.

A Majthényi b. — Szabadhegyi féle párhaj egy-ben a kir. ügyészség indítványára a bula-post kir. törvényeskedő-izgalmai rendelt, melynek vezetőségével b. Rudnayzsky Béla törv. bíró bizott meg.

Gyürky Antal jelen borászunk 50 éves írói jubi-leumát legközelebb 8-ik meg. Gyürkynek kedvesen tárgya volt a borász, s erről több írást adott ki, 6 indította meg a „Borászati Lapokat“ is Műveiből soroztuk: a vinocellérek könyvét, a borászati vegytant, a tagosításról s a tagosított birtok elrendezéséről és műveléséről írt írást, a szőlőgábrák könyvét, a szőlő-barátot (est B-Gyarmaton 1886-ban adta ki,) a gazdasági mérés tárt, borászatunk reformjai és a gazdasági mellékparagok című munkát. Ezen kívül két kötetben megírta Hontvármegye monográfiáját. Ily tevékeny élet megérdemli mindnyájunk elismerését s azon szívvel jövő ósinto óhajukat, hogy községünk eme veterán férfa a jó egészségnek és öröknek még soká örvevön.

Az a kiváló eredmény, melyet legutóbbi pályázata alatt, arra bantotta a „Magyar Hírlapozó“ derék szerkesztőség, hogy ismét újabb pályázatot hirdessen és pedig ezúttal egy humorokra, melynek tárgya a társadalmi vagy művészi életből legyen merítve, első díj egy db. 30 frankos arany, második díj 10 frank aranyban. Beküldési határidő folyó évi november 30. A pályázati eredmény a „Magyar Hírlapozó“ az idei borászati számában fog közölni s ugyanakkor megkötölnék ki a pályázók is. A pályázók a címet kötelezők: „Magyar Hírlapozó“ szerkesztőség, Budapest, nagy herceg-utca 10. — Reméljük, hogy városunkból és megyénkbeli, hol a derék lap annyira el van terjedve, mind többben veszenek részt a versenyben.

Molnár Pál szócsonyi községi iskolai tanító okt. 16-án fegyverrel tisztított, a megöltött fegyver elvitt s a mellette lévő díszes esztolli követhető Molnár Pál halva ragyogó bús. Molnár egyike volt a jelesebb tanítóknak, 35 éves korában érte, őt ezen végzettség est, mely pályázati körben nagy

rézvértet keltett. Temetése okt. 17-én nagy részvét mellett ment végbe. Övegyet és egy gyermeket hagyott hátra. — Aldás emlékére!

Dalestélyek. A b. gyarmati dalegylet választmánya legközelebb azt határozta, hogy a téli időny alatt minden holnap első szombatján a megyeház kiesterében 60 kr beléptidij mellett dalestélyeket rendez. Az első dalestély nov. 6-án lesz.

A városi iskolaszék B. Gyarmaton okt. hó 22. ülést tartott, mely alkalommal Reményfy József elnök kihirdette a Komjáthy Kaposy ügyben a vallás és közokt. miniszterium fegyelmi határozatát. A miniszterium Kaposyra nézve helybenhagyta a közigazgatási bizottság fegyelmi küldöttségének elmozdító határozatát; Komjáthyra nézve annyiban változtatta meg, hogy a róla mért 100 frt bírságot 50 frtra szállított le. A felterjesztésekben a város kérte a miniszteriumot, hogy mintán Komjáthy Jenő itt eléggé ismeretes viselete által lehetetlenne tette magát, más intézkedés helyezze át. Az ez iránti kívánságot azonban a miniszterium nem teljesíté. Ez okból az iskolaszék ezen odiosus ügyet ismét a városhoz tette át oly czélból, hogy a város újból feliratilag szorgoskodjon Komjáthy áthelyeztetését. Ugyan ez ülésen a tanfelügyelő úr megkeresése folytán intézkedni kellett volna az iránt is, hogy Kaposy helyébe pályázat hirdettesék. Az iskolaszék, igen helyesen abban állapodott meg, hogy Kaposy helyére Debreczeni Márton segéd tanítónak rendes tanítónak leendő kineveztetését fogja szorgalmazni a n. m. közokt. miniszteriumnál. Debreczeni Márton, ki ezen állásra mindössze két évvel ezelőtt lett kineveztetve, az állásánál ekkor már 10 évvel ezelőtt tanított szorgalmánál és erkölcsi viseleténél fogva hivatott valóban megérdemelné az előléptetést. Ha ezen előléptetés keresztülvethető ez esetben a segéd tanítói állásra fog pályázat nyitni.

Myltrán okt. 21-én Kostyal polgármester nagy küldöttség kíséretében megjelent az ott hivatalában eljáró Gyürky Abraham gr. főispánnál és átadta neki a gyürkyi kiállítás díszpolgári oklevelét. A főispán szívesen közölte az oklevelét és biztosította a küldöttséget, hogy valamint eddig, úgy a jövőben is a legmegbízhatóbb támogatásban fogja részesíteni a város érdekeit.

A filoxera Rétságon és Nógrádon is constatálta. A nevezett községek szőlői zár alá vétettek.

Apróságok.

Hány óra? Kérde egy zsebtolvaj a hazamenő háziurat. (A zsebtolvajok tudvaleg ezen kérdést azért intézik a gyanúlan járó közhöz, hogy az illető balekok óráját megragadhasák s azzal tovább álljanak.) „Órák egy!” válaszolt az észterő háziúr s ezzel egy nagy pofont mért a zsebtolvaj arcára. „Jó hogy nem tizenkettő!” válaszolt galgenhumorral a zsebtolvaj.

Az előszobában. Beszélhetek a papával kikém? Teesék még egy kisit várni; papa éppen most veri a mamát.

Függőn körülrva. „Te, Dező, mitől van ugy feldagadva az arcod?” — „Mitől? Női közimunka.” — „Ez is praktikus!” — „Őn látja, visel a kalapján? Kit gyászol ön?” — B.: „Kalapomnak sajnos látra méltó állapotát.”

Természetes. Hang (az ágyból): No dágálós lump, megint haza jöttél már a kocsmából? — Férj: „Természetesen, édes kincsem, hiszen nem maradhatok örökké benne!”

Idősebb. „Bíró ur ha tudtam volna, hogy az elválás ilyen nehézséggel jár, inkább soha meg nem nősültem volna!”

Kipróbál dolog. Egy gazdasági tanintézetben ezt a kérdést tette fel a tanár: „Hogy lehet a juhust a legjobban sokáig frisse állapotban eltartani?” — „A juhok életbe hagyjuk!” felelte rá egy értelmes tanuló.

Könyv és házasság. Ime egy korpék. A fiatal pár megérkezett az esküvőre. A menyecske nagyon bús. Mi bús? Kérde gyengéden a férj. A menyecske könyekre fakad. Elfelejtettem mondani, hogy nem tudok főzni. — Csak enni! Sohse búsulj e miatt. Hiszen nálam ugysem lesz mit főzöd.

Elővigyázat. Ügyvéd az utcán kliensével találkozik s kérdezi: — Hogy érzi magát B. ur? B. ur habozva: — Mondja csak ügyvéd ur, kerül valamibe ha megmondom?

A. Mennyit fizet az érte a lakásért? B. Minden hóban 10 frttal maradok adós érte.

Hűség. Hogyan Alfréd, ön nem ismert rám az utcán? Alfréd. Ah nagysád higgye el, ön oly szép volt hogy egészen másnak véltem! De pardon, ezer pardon:

A gourmet Adófelügyelő: „Hol lakik ön Nyomorocz?” — „A Fácán utcában” — Adófelügyelő: „Oh maga gourmet!”

Viziten. „Ön ásit asszonyom? Bizonyára sok unalmas vizitje volt” — Nem ön uram az — első.

Horváth Danó,
felelős szerkesztő.

Hirdetmény.

A Balassa-Gyarmat város tulajdonához tartozó 4 főléses koromáltatási jogból a negyedik folyó október hó 25-én délután 3 órakor a város tanácsstermében tartandó nyilvános árverés útján 3 évre bérbe fog adni.

Balassa-Gyarmat. 1886. évi október 23.

Reményi Károly,
város bíró.

HIRDETÉSEK.

Brüni szövetek

egy díszes elegans

ősi vagy téli öltözetre

3,10 mtr. hosszúságú darabokban, bármily nagyságú ember egész öltönyére elég.
Ár: 4 frt 80 krért,
Ár: 7 frt 75 krért,
legnagyobb 10 frt 50 krért

valódi gyapjuszövet

Palmerston vagy Boy téli öltözetre mérete 2 frt 50 kről 5 frtig. Loden 2 frt 25 — 3 frtig. Női ruhaposztó 1 frt 25 — 2 frt 50 krig szállított bárkinék posta utánvételt mellett a

Siegel Imhof & Co.

frank postágyár raktára
Brünnben.

Felvilágosítás. Az említett cég szöveti kárpitok a solid és jó ízlésű gyártásuk, val mint kitűnő tartósságuk által, kezességük a cég ismert erőssége a nagyban kivitelű köpessége által, hogy kiválóan csak a legjobb szövetek pontosan, megrendelés szerint kárpitok.

Kívánságra küld a raktár bérmentesen, ingyen szövet mintákat.

Haszonbérleti hirdetmény.

Haszonbérbe adtnak 1887. évi április 1-től számított hat évre a főtisztelendő rosznyói káptalan tulajdonához tartozó következő bérlemények:

1. Or. Az Ipolyág mezőváros egész területén ki zárólag gyakorolható pálinkamérési jog.
2. Or. Az Ipolyág mezőváros egész területén ki zárólag gyakorolható sörmérési jog.
3. Or. Az Ipolyági vasúti állomástól néhány pernyi távolságra fekvő szurdoki kocsmacépület és az abban gyakorolható bormérési jog.

Mindhárom bérlemény külön külön fog haszonbérbe adni, a mi azonban nem zárja ki azt, hogy mindhárom bérlemény ugyanazon haszonbérlet által ki vehető legyen.

A haszonbérbeadás a főtisztelendő káptalanhoz alulírottak bepecsételve benyújtandó zárt ajánlatok útján fog eszközöltetni, melyek legkésőbb folyó évi November hó 15-ig benyújtandók.

Minden egyes bérleményre az ajánlat külön teendő. Figyelembe vételre csak azon ajánlatok számíthatnak, melyekhez és pedig:

- a.) az 1. pont alatti bérleményre 200 forint.
- b.) a 2. „ „ „ 100 forint
- c.) a 3. „ „ „ 60 forint.

bánatpénz leendő, de nem boríték alatt mellékelve, ha nem nálam készpénzben vagy készpénz gyaóánt elfogadható értékben lelévo.

Hedervary Antal,
mint a főtisztelendő rosznyói káptalan ügyvédje.

TEA. RUM. DIETRICH ES GOTTSCHLIG

magyar kir. udv. szállítók

tisztelettel értesítik ezennel a magas nemesség és a n. é. közönséget, hogy a következő álló téli évadra szánt új behozatali küldemények

idei aratású kínai-orosz

KARAVÁN TEÁK

JAMAICA RUMOKBÓL

ó áruk, gazdag választékban, immár megérkeztek és ezennel megrendelések csupán ezen új küldeményekből eszközöltetnek.

Megrendelési cím: Dietrich és Gottschlig Budapest IV. régi posta utca 10. sz.

COGNAC FIN CHAMPAGNE, hollandi likörök Erven Lu, eredeti sörborozás sával és annélkül, palacsinták Flandorffer Ignác-tól Sopronban, teasütemény, teadényekben stb. stb. állandó különlegességi raktár.

Árjegyzékek bárhova ingyen és bérmentve.
Ismét elárúsítóknak engedmény.

HIRDETMEY.

A balassa-gyarmati Népbanknál mindazon arany és ezüstnemű zálogtárgyak, melyek 1886. július hó 1-ig meghosszabbítva, vagy kiváltva nem lettek, folyó 1886. évi október hó 25-én estleg a következő napokon mindannyiaszor délután 2 órakor az intézet helyiségében nyilvános árverésen elfognak adni.

Árverés alá jönnek a következő számú zálogok:

Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	Főkönyvi száma	Napló tétele száma	
I. könyv		I. könyv		I. könyv		I. könyv		II. könyv		II. könyv		II. könyv		II. könyv		II. könyv		III. könyv		
2 lap	2121	148 lap	3851	227 lap	743	267 lap	907	32 lap	10786	84 lap	6851	131 lap	4837	311 lap	1626	289 lap	6765	67 lap	3576	
15	8525	149	11514	234	11872	270	3535	35	11699	88	9072	135	423	216	10465	293	4717	69	10460	
19	6110	158	11660	235	1113	273	2334	38	9832	89	11347	137	2803	221	3798	III. könyv	79	9273		
50	10252	160	6338	238	11935	276	11581	45	9136	43	3504	141	10001	327	9779	5 lap	507	85	1934	
53	4323	168	2805	240	3024	278	280	51	11005	91	6169	145	3211	432	10017	9	4019	86	1940	
53	806	171	1212	241	1897	281	7194	52	3589	96	35	152	8907	242	9781	10	6556	89	2907	
60	7574	176	6897	243	11968	282	4401	57	10199	97	4538	154	9780	245	12238	17	4074	92	6966	
70	4517	185	11086	244	771	287	5534	59	7257	101	3820	157	2390	251	10151	18	3112	96	8400	
87	9516	195	8442	245	10659	291	914	60	6387	102	5840	159	7009	258	5388	20	5168	100	9815	
93	9343	196	1983	249	4650	296	9033	61	7456	106	3745	160	10027	259	2329	28	5385	102	7941	
97	451	197	12138	251	4156	301	6801	64	11126	104	288	164	6110	261	1801	29	16	103	2662	
98	2429	206	3994	255	3224	307	4049	65	4455	112	11456	167	2895	265	1690	35	6896	105	10369	
104	5409	208	11101	257	11969	II. könyv	70	10740	123	11328	171	11328	171	1082	266	4919	42	7085	115	1145
110	9899	206	11915	258	4541	I lap	9515	75	7381	125	11570	176	5588	267	11244	44	5659	141	2582	
112	9760	209	14231	259	3878	16	3092	77	463	126	11096	182	52	269	5549	52	3407	144	2728	
126	12202	218	17752	261	4744	17	4745	78	2369	127	742	185	763	274	8978	54	4165	145	2729	
127	7120	219	6186	263	5545	26	9091	81	239	128	8845	186	11017	275	7084	55	8799			
143	2761	221	3579	266	415	30	12320	82	7110	130	11348	187	5887	276	1420	60	3843			
												191	473	277	730					
												209	5661	278	6372					
													286	12935						

